

Ваведење Пресвете Богородице у храму под Горицом

Празник Ваведења Пресвете Богородице у јерусалимском храму, прослављен је торжествено, у подгоричкој Цркви Светог Ђорђа.

Светом Литургијом началствовао је протојереј-ставрофор Гојко Перовић, Архијерејски намесник подгоричко-колашински уз саслужење браће свештенослужитеља: протојереја ставрофора Милете Кљајевића, протојереја Мирчете Шљиванчанина, старешине Цркве, протојереја Јована Радовића и ђаконa Ивана Црногорчевића.

За певницом је одговарала породица Павићевић, којом је руководио ђакон, Лука Павићевић.

Након прочитане јеванђелске перикопе, словом поуке сабранима се обратио началствујући свештенослужитељ, прота Гојко Перовић:

„ Бог је тако уредио да сваки Божићни пост почнемо овим Богородичиним празником, Ваведења Пресвете Богородице у храм Господњи.

Отац је казао да је овај празник један од ретких, чији садржај није записан у Светом Писму; али, да ми поред Светог Писма имамо и Свето Предање и управо је ово прослављање празника у православној Цркви доказ, како ми православни хришћани подједнако поштујемо и оно што је написано у Светом Писму и оно што су нам усмено пријенели, наши Свети Оци и Преци “ нагласио је прота Перовић у својој беседи.

„О томе лијепо говори Апостол Павле, у посланици Солуњанима, када каже првим хришћанима – поштујте све што сте чули од мене, било да сам написао својом посланицом, било да сам рекао усмено. !” Прота је подвукао да је то посебно нагласио нарочито због тога, што живимо у свету када се свака наука измијешала – и када је све доступно (тв, новине, портал)...

„Не знаш да ли ти проповеда неко православни или неки протестант или католик –, казао је он, истакавши да ми поштујемо свакога хришћанина и сваку хришћанску душу, али да смо дужни да нагласимо посебно у приликама када, проповеда свештеник и када поучава свој народ – да има разлике у предањима и учењима православне, протестантске и католичке Цркве, иако смо сви хришћани; а та се разлика посебно види данас, како је казао, јер ћемо чути многе протестанте – да овај празник не треба ни прослављати !

„Зашто ? – Јер није записан у Светом Писму. !” поновио је прота њихово тумачење.

Отац је подсетио да су овоме празнику, посвећена два, ако се тако може рећи, два најсветија храма која су подигнута у историји наше помјесне Цркве – а то је храм Хиландарски на Светој Гори и други је, онај мали храм у коме почивају мошти Светога Василија, Слава му и Милост; црквица у Острогу, доња Црквица у Горњем Манастиру.

„И није случајно да су, баш та два храма повезана – сматра прота Перовић, јер је Свети Василије Острошки, Слава му и Милост, прије него што се прихватио своје епископске службе, прије него што је постао Митрополит херцеговачки – боравио у Светој Гори, управо у манастиру Хиландару; и тамо остао неко вријеме док се није вратио у Пећку Патријаршију, где му је Патријарх рекао, „ Ајде буди Владика !”

„Он је један од оних Владика “, казао је прота, „ који није, трчао за том службом, него је по послушању у најтеже вријеме, како се каже у Акатисту Св. Василија (када је била ноћ велике патње), се у најтеже вријеме прихватио те службе, – да би само муку видио, попут Св. Петра Цетињског !“, нагласио је отац.

Прота Перовић је посебно подвукао чињеницу да су Св. Сава и Св. Василије видели, осетили и знали ком празнику да посвете храмове – а да су оба храма некако темељи наше народне историје, сматра начелствујући свештенослужитељ, – казујући да је данас празник од кога почиње цијела прича.

„Ми некад кажемо да наша новозаветна наука почиње од празника Благовјести, кад се Архангел Гаврило јавио Пресветој Богородици – и то јесте записано у Светом Писму, код Апостола и Јеванђелисте Луке, али има и прије Благовијести, овај важни догађај, а то је кад су родитељи узели своју кћи док је имала 3 или 4 г. и довели је у храм Господњи, да ту борави и да се ту припрема, за оно што ће тек да је чека !“ нагласио је отац, подсетивши да се у Апостолу, где Павле описује је какав био храм старозавјетни, па у њему, прво је била скинија па шатор покретни, па онда храм... па шта је све било у њему и како се чувало и како су старозавјетни свештеници служили у том храму – а све је то прича, подвлачи прота Перовић – која се чита на данашњи дан, јер је Пресвета Богородица својим уласком у храм а посебно са оним што ће се касније десити са њом – а то је бременитост, трудноћа и Рођење Бога Живога;

„Дакле, Она је у Саму Себе примијела Богу и из Ње се Оваплотио Бог и постао човјек и зато јој пјевамо да је права скинија – Она. Прави Храм Господњи је Она и прави ковчег завјета у који се чува највећа светиња – је Она, Пресвета Богородица. !“

А оно што се тиче нас и нашега спасења, није лоше да се потрудимо и да што год чујемо у Цркви, који год празник да прослављамо – да помислимо, чекај какве то везе има са мном ? С каквом везом то има с мојим животом, јутрос ? питао је отац, предлажујући да размислимо о само једној ствари.

Да погледамо колико је ту времена прошло, откад је објављена истина о спасењу, од кад је најављена преко Пророка, док Господ није Васкрсао.

Питао је наново – Шта ће нам та поука ? Одговоривши да нас та поука учи, да не може све одједном.

„ И ако имамо неки осјећај да нешто добро треба да се деси и ако имамо неко призивање и имамо неки предосјећај да ће добро сигурно да се деси, није наше да чекамо – Е дај ми то сад одмах !“

Да то просто није природно, сматра отац, наводећи чињеницу – како Бог уређује Своје спасење.

„Увео је Превету Богородицу, па је то један догађај – па ће следећим догађајем Благовијести да се деси – тек за неколико година, а од Благовијести до Рођења, опет је прошли неко вријеме, а од Рођења до Христове проповиједи, поново су прошле неке нама врло тајанствене године, па од проповиједи до Страдања, до Васкрсења итд. !“

Дакле ништа што од Бога не бива одједном, нагласио је прота у својој беседи у Цркви Светог Ћорђа, подвлачећи ону златну народну пословицу – да све бива у своје вријеме “

И да ко ту истину прихвати у срце и у своју душу, тај ће се лакше носити са невољама овога живота и томе ће Божији благослов доћи, баш онако како треба – казао је прота, завршавајући своју беседу у храму под Горицом.

Након примања Свете Тајне причешћа, заједничарење свештенослужитеља и парохијана настављено је у Светогеоргијевском Дому.

mitropolija.com